

зднуватъ днесъ святаго Димитрія, и св. Илія вмѣсто Иліоса (слѣнце-то или Аполона) за когото вѣрували че припускалъ сѣсь златы огненны кола по небе-то, като сѫ слѣли свое-то баснословіе съ исторії-тѣ па пророка Илію, та сѫ и отредили да ся празднува този день, защото Евреи-тѣ не сѫ имали праздникъ на Св. Илія.

Види ся че у покръстенны-тѣ язычески на-роды е была силна тая наклонность; а не е чудно да е истинѣ и това, дѣто искатъ да кажатъ иѣкои, че изначало церковны-тѣ учи-тели нарочно ся наредили иѣкои таквызи праз-дници да ся празднуватъ за да отвлечатъ вни-маніе-то на скорошны-тѣ отъ язычество хри-стіяны отъ язычески-тѣ праздници. Но, както и да е, това е известно че праздници-тѣ сѫ языческо подражаніе, че сѫ чужди на и-стинно-то и чисто-то Христово ученіе, че не сѫ заповѣданіи отъ него ни отъ Апостолы-тѣ, и първи-тѣ христіяни нито сѫ святцы и-мали ни топраздници въ честь тѣмъ поставляли; но това е наченѣло да ся въвожда испослѣ ка-то зѣли да сливатъ язычески-тѣ праздници съ имена-та на христіянски-тѣ мѧченици: и то, както ся вижда, изъ най напрѣдъ е ста-вало това частно и помѣстно само въ иѣ-кои мѣста, а послѣ сѫ ставали общи. Още ся вижда че испърво тѣ сѫ были и твърдѣ малко, но отъ вѣкъ на вѣкъ сѫ ся умножа-вали додѣ становиха много и произлѣзе таквозъ смущеніе щото и днесъ още въ иѣкои мѣста ся празднуватъ праздници които въ другы ся